

Η Διάπλασις δασκάλεται τούς φίλους της: 'Ελληνικήν Καρδίαν, Κουγοτάτικην, Σεμιγόν 'Ιον, 'Αναγέννησην τοῦ 'Ελληνισμοῦ (έχει καλός) Παγοδόμον (πολὺ μὲ συνείνησεν ἡ ἐπιστολὴ σου') Νησιώτικον 'Αεράκι, Τόσον, 'Υμνον τῆς Κονήτης (μετὰ χαρᾶς ἔμαθε τὴν ἴδρυσιν τοῦ Τύμπανος ἔτειλα ἐκ νέου ΙΙον') Μεγαλονερὸν Πατερίδα (πρόσφερε τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τοὺς καλοὺς γονεῖς σου') Ρήγαν 'Φερραίον, Μαγευτικὸν Δάσος, 'Ηλ. Α. Π. (δ. κ. Φειδίων ὁ εὐχαριστεῖ πολὺ) Μυροβόλον 'Ιον (φίλητε μου τὸν μικρὸν Χριστόφορον) Δοῦκον τῆς Σπάρτης, Κέντρον Μυτιλήνης (ἀραιοτάτη, ἡ ἐπιστολὴ σου') Αἰγαγγανοτούλαν, Ρηγολέττον, Θάμνουρον τῆς 'Ελευθερᾶς (εὐχαριστῶ πολὺ τὸ χαριτωμένον γραμματάκι σου σὲ καλοσυνιστῷ πολὺ μὴν ἀνησυχῆς) Εναῦτον Μπαρμ., (καλὸν τὸ Πρόβλημα, ἀλλὰ τὶ νὰ τὸ κάμω; 'Ασκήσεις δὲν δημοσιεύων παρὸ τας ὑπαλλολέμενας εἰς τὸν σχετικὸν διαγωνισμὸν) Δοξασμένον Επικούριαν, Περισσομένην 'Ελευθερίαν (ἔλαβα καὶ ἔτειλα τὴν ἀπόδειξιν) Φίλη τῆς Μάρνας (τὸ φυεδώγυμαν διὰ τὸ ὅποιον μὲ ἔρωτας, ὑπάρχει ὁ βιδιλοδέτης σου ἐπῆρε πολλὰ ἐνάμισι ψράγκων τοῦ ἔφους, ἀφοῦ τὸ κάλυμμα τοῦ τὸ ἔδωσες σου') Εορτὴν τῆς Σημαίας (ναὶ, εἶναι αἱ Διατεῖς Διαποταὶ) εἰς τὸν τόμον τῆς Α' Περιόδου) 'Ελληνικὸν Κύμα (ἔτειλα τὴς) Ποδάρων 'Αχιλλέα (ἔλαβα εὐχαριστῶ) Μάρκον Αὐδήλιον, Αὐτοκράτειραν τῶν Βαλκανίων (ἔτειλα 'Πρόβατα') καὶ ἐπὲτα τετράδια) Πλοιάρον Νέμον (συνεμφρώθην πρὸς τὰς ὅδηγις) Τριτούνειαν, Νεαρόν 'Ελληνίδα (ἔτειλα ἐπέρασεν ἡ νευραλγία; καλὰς προόδους εἰς τὸ πιάνο) Γλυκοχάραμα, 'Ηχώ τῆς Λιμνῆς (χαριτωμένον τὸ δνειρόν σου, ἔτειλα πολὺ) 'Αρειόν, κτλ.

Εἰς δόσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 25 Φεβρουαρίου, θάνατήματα εἰς τὸ προσεγκές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λέοντες δεσποταὶ: ἐξ 'Αθηνῶν καὶ Περιαδῶν μέχρι τῆς 17 Μαΐου' ἐν τῷν 'Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 28 Μαΐου' ἐν τῷν 'Ἐπωτεριῶν μέχρι τῆς 14 Απριλίου.

128. Λειτέγιορφος.

Τὸ πρότον μου εἶναι πρόθεσις Σκέψις τὸ δεύτερον μου: Καὶ τερψιμόν πρόσωπον Σεπτὸν τὸ σύνολὸν μου.

'Εσταλή ἀπὸ τὸ 'Αγραδί.

129. Μεταγραμματισμός.

'Εδεν ὁ λύτης δυνηθῆ Τὸ Ι εἰς Ο νὰ μεταβάλῃ, Θεὰ γνωστὴ τοῦ θὰ χαθῇ, Καὶ τὸ νησὶ τῆς θὰ προβάλῃ. Εσταλή ὑπὸ τῆς 28ης Μαρτίου

130. Τονόγριφος.

Ποταμὸς εἶνε καὶ τρέχει 'Οπως εἶνε ἄλλα τάρισμα, Καὶ τὸν θάνατον παρέχει, 'Αν ἀπλῶς τόκυτοντος. 'Εσταλή ὑπὸ τῆς Μελιένθου Κόμης

131. Αναγραμματισμός.

Τὸ θήραμα ποῦ ἔπιασες Λιγάκι ἀγακατόνεις, Καὶ μὲν γίναίκα τῆς Γραφῆς Τῆς Παλαιᾶς σκαρούγεις.

'Εσταλή ὑπὸ τῆς Κίρκης

132. Κυβόλεξαν.

* * * * = Δένδρον. * * * * = 'Ανθη. * * * * = Γύρον. * * * * = Γυνὴ τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς. 'Εσταλή ὑπὸ τοῦ Ελευθέρου 'Ελληνος

133. Γάνια.

* * * * = Θεὰ τῶν ἀρχαίων. * * * * = Ἐπιρρομα χρόνου. * * * * = Τροσὴ συνήθης. * * * * = Φυτὸν τῆς Αιγύπτου. * * * * = Νῆσος τῆς Τουρκίας (Θ. 156)

Οι σταυροὶ ἀποτελοῦν διάσημον Τρώα.

'Εσταλή ὑπὸ τῆς Ιωάννας Δάκη

134. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 4 5 6 3 5 7 3 8 4 = Αὐτοχράτωρ. 2 8 3 = Τρώγεται. 3 6 8 4 = Ιερὸν. 4 7 5 8 4 = Δημητριακόν. 6 6 2 4 = Πτηνόν. 6 3 7 6 = Νόσος. 7 6 3 8 4 = Θεός ἀρχαῖος. 8 7 3 8 4 = Ποτόν.

'Εσταλή ὑπὸ τοῦ Ριζοσκάστου

135. Επιγραφὴ

E P A A Θ A
P K N I A I
T I H E M K
O M T Θ A O
P O S H Θ L
A P H A O L

Ζητεῖται ηγένησας τῆς ἐπιγραφῆς ταῦτης.

'Εσταλή ὑπὸ τῆς Αιγαπτίας Βασιλικαῖδος

136—140. Μαγικὸν Γράμμα

Τῇ προσθήκῃ ἐνὸς συμφώνου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἐκάστην τῶν κάτων πάντες λέξεων σχημάτισε ἀλλας τόσας λέξεις:

N ουκονόδανα! Ήντα παθεῖς, καλέ, κουζουλάνης καὶ δὲ γράζεις; — Αἴροπτα Βασιλόπαις. (Θ. 161)

'Εσταλή ὑπὸ Ρίτας Β. Κοκκώνη

141. Τριπλῆ Αιχνοστικής

Τὰρκικὰ γράμματα τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειρὰν μονισκόν δργανον, τὰ δεύτερα πρόσωπον τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς καὶ τὰ τρίτα θεότητα ἡ οὐράνιον φαινόμενον:

1, Βασιλεὺς τῶν Θηδῶν; 2, Νῆσος τῆς Ελλάδος; 3, Πόλις τῆς Θράκης; 4, Πόλις τῆς Ολλανδίας.

'Εσταλή ὑπὸ τῆς Μαραμένης Γαζίας

142. Μικτόν.

στ-η-φιλμ-ο-τ-α-ρ
'Εσταλή ὑπὸ τῆς Πασχόνης 'Ελλάδος (Θ. 164)

143. Γρῖφος.

M ἀλλο θάλιο θάλιο
ΘΜ θάλιο θάλιο
'Εσταλή ὑπὸ τοῦ 'Ελλήνος Μαραθωνομάχου

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

A γύπτιοι, Πονηρένε Διαβάτα, Λόφε τοῦ Γάρνου, γειά σας. — Τὸ 'Αλτ! (Θ. 153)

A ναγγέλλομεν ἐπανίδυριν Συλλόγου «ἡ Ενωσίς» ἀντιπροσωπεύοντος τοὺς Κρῆτας συνδρομητάς.

*Αρχαιοεσταὶ Α' τοιμηνίας. 1) 12/908.
Πρόσθετος: Πρόσθετος τῆς 'Ελευθερίας.
Αντιπρόσθετος: 'Ορέστης. Γενικός Γραμματεὺς: Κομικοὶ Λειπόντες. Ταμίας: Μεγαλονογός Πατρίδης. Ειδικός Γραμματεὺς; 'Ατομογράφος Κοής. Συνδρομὴ πεντηκοντάετος. Απευθυντέον: «Σύλλογον 'Εγωσιν» Poste Restante, Χανιά-Κρήτης. (Θ. 154)

* * * * = Δένδρον. * * * * = 'Ανθη. * * * * = Γύρον. * * * * = Γυνὴ τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς. 'Εσταλή ὑπὸ τοῦ Ελευθέρου 'Ελληνος

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου τῆς Παιδείας φέ το κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν μηδὲν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως φέ ἀνάγνωσμα ἀφιστον καὶ χεησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδες.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΝΗΡΩΤΕΑ

Εσωτερικοῦ: Εξωτερικοῦ:

Εποισ. . . δρ. 8. — Εποισ. φε. χρ. 10. —
Εξαμην. . . > 4,50 Εξαμην. > > 5,50
Τεμην. . . > 2,50 Τεμην. > > 3.—
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν Ιην ἐκάστον μηνός.

ΕΚΔΙΑΣΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΟΥ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Περίοδος Β'. — Τόμος 1 6ος

Ἐπ' Αθήναις, 7 Μαρτίου 1909

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Εξωτερικοῦ φε. χρ. 0,20
Φόλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται θεατον λεπ. 25 (φε. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Οδός Εὐρωπίου δε. 88, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Ἐποισ. 31ον. — Αριθ. 14

«Η ΟΔάλια δὲν ήρχετο...»

— Τὰ κορίτσια δὲν ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ σίδερο ποῦ κόβει ξύλα καὶ σκοτίνει ἀνθρώπους, ἀπεκρίθη νεαρὸς μαῦρος, ὁ δυνατώτερος καὶ ἀγριώτερος ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

— Δός μου τὸ ἔπλο σου, εἶπεν ὁ Τζάκης πρὸς τὸ κοράσιον θυμέληκυντητα.

Δός μου το. Δὲν θὰ τὸ δώσω κανενός...

— Τίνος είνε αὐτὸ τὸ σίδερο; ήρωτησεν τὸν θεάτρον θυμέληκυντητα.

— Δικό μου! ἀπεκρίθη σταθερῶς τὸ

μοίως καὶ τὸ ἄλλο τῆς χέρι. Τὸ ήθελε!... Εἰς τὰς πτυχὰς τῆς ζώγης του, ὁ Τζάκ έκρυψε τὴν μεταλλήγη λεπίδα, καὶ μὲ τὸ μανδήλι περιέδεσε τὸ χέρι τῆς μαύρης, ὀρκετὸ σφιγκτό, ὥστε νὰ μὴ τρέχῃ πλέον αἷμα, ἀλλ’ ὅχι καὶ τόσον, ὥστε νὰ σταματήσῃ ἡ κυκλοφορία.

Τὸν ἐπίδεσμον αὐτὸν τὸν ἔκαμε μὲ μεγάλην ἐλαφρότητα, διὰ τὸ ὅποιον ἡ μάρη κατεξεπλάγη. Πᾶς ὁ λευκὸς αὐτός,—ἔλεγεν ἀπὸ μέσα της,—εἶνε τὸ σον καλὸς ὥστε νὰ περιποιήσῃ τὰς πληγάς της, καὶ συγχρένως τόσον κακός, ὥστε νὰ τῆς παίρνῃ τὸ ὅπλον της;..

— Τώρα, ἀκολούθησε με, τῆς εἴπε, διευθυγόμενος πρὸς τὸ φορεύον του.

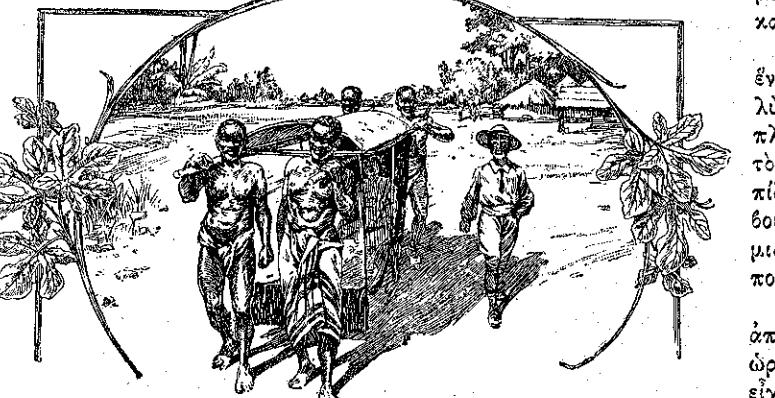
‘Οπίσω του, εἰς ἀπόστασιν δύο βημάτων, εἶδε τὸν δουλόν του, τὸν ὅποιον ἐνόμιζε μακράν, μετὰ τῶν τριῶν ἄλλων.

— Μπᾶ! τί θέλεις ἑδῶ, Ν’Γκόμα;

— “Α, τίποτα... εἴτοι ἔκυπταζα... καμιά φορά, δὲν ξέρει κανεὶς τί μπορεῖ νὰ συμβῇ μ’ αὐτὸς τοὺς ἄραπάδες...”

— Νομίζεις λοιπὸν πῶς τοὺς φοδοῦμαι;

— Μπορεῖ γὰ μὴν τοὺς φοδάστε, μ’ αὐτὸν δὲν τῶχουν γιὰ τίποτα νὰ σᾶς κάμουν τὸ νταῦ... Καὶ δὲν θέλεις ἔκυπταζα τὸν δουλόν του:

“Ο Τζάκ ήκολούθησε πεζός...” (Σελ. 114, σ. α’.)

— Μὰ δὲ βρέπεις, Ν’Γκόμα, σὲ τί

— Ό’Δάλια.

— Που τὸ ηὔρεις αὐτὸν τὸ ὅπλον;

— Στὰ χαλάσματα τῆς καλύβας τοῦ γέρω Ούλου, που πέθανε κατ’-μέσα ἀπὸ

— Άλλ’ ή ‘Ο’Δάλια δὲν ἐτολμοῦσε νά-

ναθῆ. Ο Τζάκ ἔνευσεν εἰς τὸν Ν’Γκό-

μαν καὶ εἰς ἕνα ἄλλον φοέα, γάνω-

βάσουν τὴν μικρὰ ὄραπίναν. Τὴν ἐ-

— Τὸν ἐπήρεις μὲ τὸ ὅπλον της, τὴν περιστρέψεις εἰς τὰ δάκτυλα τῆς, τὸν ἐπόρφτασε νὰ βγῆ μὲ τὴν

— Μὰ σου χρειάζεται τέτοιο πρᾶγ-

μα ἐσένα; Τί θὰ τὸ κάρις;

— Τὸ θέλω. Κάγω ἐνα σωρὸ δου-

λεῖς μὲ αὐτό. Κόδω τὰ τρυφερὰ ἔύλα,

— Οι μανιάροι εἰνε ἔντομα πολὺ ἐπικιν-

— Εἶνε πληγωμένη; ήρωτησε βλέ-

πων τὸν αἰματωμένον ἐπίδεσμον.

— Ο Τζάκ ἔφερε τὸ φαρμακευτικόν του

παρὰ μόνον σκελετούς. (Σ.τ.Σ.)

κατιέρας γιὰ τὸν βασιλῆα μας. “Αμα, βαλε σκόνη ἀντισηπτικήν, καὶ ἐπέδεσε τὸ δάκτυλο, ἐνα-ένα χωριστά. Τὸ χο-ρσίον παρηκολούθει ὅλα του τὰ κινή-ματα μὲ μεγάλην προσοχήν. Ἀλλὰ δὲν ἐφώναξε, δὲν ἐμόρφασε κανὸν ἀπὸ πόνον. Θὰ ἔλεγε κανεὶς διτὸ τὸ χέρι της ἡτο-ξένον. Τόση ἡτο ἡ ἀναισθησία ποῦ ἔ-δειξε.

— Μπράσο! τῆς εἴπεν ὁ Τζάκ ἀφού ἐτελείωσεν ἡ θεραπεία. “Αν ἡσουν ἀν-τράπησε τὰ γέλια. Τὸ ωραῖον ἔκεινο «βραχιόλι», που περιέφεγε τὰ σφυρὰ τῆς ἄραπίνας, καὶ ποῦ αὐτὴ τὸ ἔδειχνε μὲ τόσον καμάρι, ἥτο ἀπλούστατα μία λωριδίτσα ἀπὸ πάφιλα!..

— Ελλα! λευκὸς αὐτός,—ἔλεγεν ἀπὸ μέσα της της φορητήν αἰώραν, ἔμπα μέσα καὶ κάθησε στὴ θέσι μου.

— “Α, μὰ κύρι Τζάκ! ἀγέκραξεν ὁ Ν’Γκόμας σκανδαλισθεὶς.

— Κάθησε! ἐπανέλαβεν ὁ Τζάκ. Καὶ ἀποταθεὶς πρὸς τὸν δουλόν του:

— Νομίζεις λοιπὸν πῶς τοὺς ἄραπάδες...

— Μπορεῖ γὰ μὴν τοὺς φοδάστε, μ’ αὐτὸν δὲν τῶχουν γιὰ τὸν τριῶν ἄλλων.

— Μπᾶ! τί θέλεις ἑδῶ, Ν’Γκόμα;

— “Α, τίποτα... εἴτοι ἔκυπταζα... καμιά φορά, δὲν ξέρει κανεὶς τί μπορεῖ νὰ συμβῇ μ’ αὐτὸς τοὺς ἄραπάδες...”

— Νομίζεις λοιπὸν πῶς τοὺς φοδοῦμαι;

— Μπορεῖ γὰ μὴν τοὺς φοδάστε, μ’ αὐτὸν δὲν τῶχουν γιὰ τὸν τριῶν ἄλλων.

— Καὶ δὲν θέλεις ἔκυπταζα τὸν δουλόν του:

— Νομίζεις λοιπὸν πῶς τοὺς φοδοῦμαι;

— Μπορεῖ γὰ μὴν τοὺς φοδάστε, μ’ αὐτὸν δὲν τῶχουν γιὰ τὸν τριῶν ἄλλων.

— Καὶ δὲν θέλεις ἔκυπταζα τὸν δουλόν του:

— Νομίζεις λοιπὸν πῶς τοὺς φοδοῦμαι;

— Μπορεῖ γὰ μὴν τοὺς φοδάστε, μ’ αὐτὸν δὲν τῶχουν γιὰ τὸν τριῶν ἄλλων.

— Καὶ δὲν θέλεις ἔκυπταζα τὸν δουλόν του:

— Νομίζεις λοιπὸν πῶς τοὺς φοδοῦμαι;

— Μπορεῖ γὰ μὴν τοὺς φοδάστε, μ’ αὐτὸν δὲν τῶχουν γιὰ τὸν τριῶν ἄλλων.

— Καὶ δὲν θέλεις ἔκυπταζα τὸν δουλόν του:

— Νομίζεις λοιπὸν πῶς τοὺς φοδοῦμαι;

— Μπορεῖ γὰ μὴν τοὺς φοδάστε, μ’ αὐτὸν δὲν τῶχουν γιὰ τὸν τριῶν ἄλλων.

— Καὶ δὲν θέλεις ἔκυπταζα τὸν δουλόν του:

— Νομίζεις λοιπὸν πῶς τοὺς φοδοῦμαι;

— Μπορεῖ γὰ μὴν τοὺς φοδάστε, μ’ αὐτὸν δὲν τῶχουν γιὰ τὸν τριῶν ἄλλων.

— Καὶ δὲν θέλεις ἔκυπταζα τὸν δουλόν του:

— Νομίζεις λοιπὸν πῶς τοὺς φοδοῦμαι;

— Μπορεῖ γὰ μὴν τοὺς φοδάστε, μ’ αὐτὸν δὲν τῶχουν γιὰ τὸν τριῶν ἄλλων.

— Καὶ δὲν θέλεις ἔκυπταζα τὸν δουλόν του:

— Νομίζεις λοιπὸν πῶς τοὺς φοδοῦμαι;

— Μπορεῖ γὰ μὴν τοὺς φοδάστε, μ’ αὐτὸν δὲν τῶχουν γιὰ τὸν τριῶν ἄλλων.

— Καὶ δὲν θέλεις ἔκυπταζα τὸν δουλόν του:

— Νομίζεις λοιπὸν πῶς τοὺς φοδοῦμαι;

— Μπορεῖ γὰ μὴν τοὺς φοδάστε, μ’ αὐτὸν δὲν τῶχουν γιὰ τὸν τριῶν ἄλλων.

— Καὶ δὲν θέλεις ἔκυπταζα τὸν δουλόν του:

— Νομίζεις λοιπὸν πῶς τοὺς φοδοῦμαι;

— Μπορεῖ γὰ μὴν τοὺς φοδάστε, μ’ αὐτὸν δὲν τῶχουν γιὰ τὸν τριῶν ἄλλων.

— Καὶ δὲν θέλεις ἔκυπταζα τὸν δουλόν του:

— Νομίζεις λοιπὸν πῶς τοὺς φοδοῦμαι;

— Μπορεῖ γὰ μὴν τοὺς φοδάστε, μ’ αὐτὸν δὲν τῶχουν γιὰ τὸν τριῶν ἄλλων.

— Καὶ δὲν θέλεις ἔκυπταζα τὸν δουλόν του:

— Νομίζεις λοιπὸν πῶς τοὺς φοδοῦμαι;

— Μπορεῖ γὰ μὴν τοὺς φοδάστε, μ’ αὐτὸν δὲν τῶχουν γιὰ τὸν τριῶν ἄλλων.

— Καὶ δὲν θέλεις ἔκυπταζα τὸν δουλόν του:

— Νομίζεις λοιπὸν πῶς τοὺς φοδοῦμαι;

— Μπορεῖ γὰ μὴν τοὺς φοδάστε, μ’ αὐτὸν δὲν τῶχουν γιὰ τὸν τριῶν ἄλλων.

— Καὶ δὲν θέλεις ἔκυπταζα τὸν δουλόν του:

— Νομίζεις λοιπὸν πῶς τοὺς φοδοῦμαι;

— Μπορεῖ γὰ μὴν τοὺς φοδάστε, μ’ αὐτὸν δὲν τῶχουν γιὰ τὸν τριῶν ἄλλων.

— Καὶ δὲν θέλεις ἔκυπταζα τὸν δουλόν του:

— Νομίζεις λοιπὸν πῶς τοὺς φοδοῦμαι;

— Μπορεῖ γὰ μὴν τοὺς φοδάστε, μ’ αὐτὸν δὲν τῶχουν γιὰ τὸν τριῶν ἄλλων.

— Καὶ δὲν θέλεις ἔκυπταζα τὸν δουλόν του:

— Νομίζεις λοιπὸν πῶς τοὺς φοδοῦμαι;

— Μπορεῖ γὰ μὴν τοὺς φοδάστε, μ’ αὐτὸν δὲν τῶχουν γιὰ τὸν τριῶν ἄλλων.

— Καὶ δὲν θέλεις ἔκυπταζα τὸν δουλόν του:

— Νομίζεις λοιπὸν πῶς τοὺς φοδοῦμαι;

— Μπορεῖ γὰ μὴν τοὺς φοδάστε, μ’ αὐτὸν δὲν τῶχουν γιὰ τὸν τριῶν ἄλλων.

— Καὶ δὲν θέλεις ἔκυπταζα τὸν δουλόν του:

— Νομίζεις λοιπὸν πῶς τοὺς φοδοῦμαι;

— Μπορεῖ γὰ μὴν τοὺς φοδάστε, μ’ αὐτὸν δὲν τῶχουν γιὰ τὸν τριῶν ἄλλων.

— Καὶ δὲν θέλεις ἔκυπταζα τὸν δουλόν του:

— Νομίζεις λοιπὸν πῶς τοὺς φοδοῦμαι;

— Μπορεῖ γὰ μὴν τοὺς φοδάστε, μ’ αὐτὸν δὲν τῶχουν γιὰ τὸν τριῶν ἄλλων.

— Καὶ δὲν θέλεις ἔκυπταζα τ

ρημα μέρη». — Τὸ «Πανσυλβανία» εἶναι λάθος: τὸ ὄρθιὸν βεβαῖως εἶναι «Πανσυλβανία». «Οσον διὰ τὸ «Οχιό», κανεὶς ἔδω δὲν τὸ γράψει σπῶς προφέρεται εἴκετο «Οχιό».

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα Ψευδόνυμα: «Ελληνοπόύλα τῆς Θράκης, χ. (Ε.Τ.) Τρελλοτεμπελούλα, κ. (+5)8;»
Βασιλίσσα τῶν Βυζαντίου, χ. (Μ. Ν. Σ.)
Άδητρος, χ. (Ι. Ζ.) Αγαπᾶτος Άλλήλους, χ.
(Μ. Ρ.) Ροδόδαντος Ήλίας, α. (Ρ. Η.)
Άνθιδος Νεότης, χ., (Α. Ο.) Ή Γαλανή μης Σταυροφόρα, α. (!!!); «Άρωμα τῆς Αροΐξεως, χ. (!)—».

Ανανέωσις Ψευδωνύμων: Βάσκα τοῦ Κανάρη, χ. Αντάρτης, α. Άραπάκι, α. Τρέχα Γύρευς, α. Φλοίσθος τοῦ Ρύνακος, χ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Οὐδεμία πρότασις δημοσιεύεται, έδω δὲν συνδέεται υπὸ τοῦ ἀντίτιμου ὃς ἔχει: Διὰ τὰς πρότασις τοῖς ἀριστέσις λεπτά 25. Διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τοῦ ἀντίτιμου φύλλου, 5 λεπτά ἡ λέξις.— Προτείνοντας μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον λογοῦν διὰ τὸ τέτοιο τοῦτο, πρός τοὺς ἔχοντες ψευδώνυμον ἐπίσης λογοῦν διὰ τὸ ίδιο τοῦτο. Προτάσεις μὲ δύναμις, η μεταδόνυμα πατηγοῦμενα, δὲν δημοσιεύεται. — Οὐτὸς παρενθέσεως ἀριθμὸς σημαίνει πάσια τετράδια δὲν ἀνταπέδονται εἰσὶ τὰ προτείνων.]

Η Σμυρναϊκή Αΐδη (0) μὲν Αροιπτόναρδον Αροανιάδα, Ελληνικὴ Καρδιαν, Αρματῆς Νίκης, Μελαγχολικὴ Ναυτοπόύλαν, Αραμορέντα—η Άνθιδος Νεότης (0) μὲν Μενεζέδεντο Μπονιτέται, Μή με Δημούνει, Μενεζέδεντο Ορειροί, Ιδανικότητα.

Η Διάστασις ἀσπάσεται τοὺς φίλους της: Ανθιδημήνη Διγαριάν, Κίριμην, (ποιητικωτάτη ἡ ἐπιστολὴ σου!) Μανοοδασότηρη, κάτι τέτοιο θὰ εἶναι: ἐπέρασε διπονοζέφαλος;) Ή Πατοίς ἐν Κιρδύνω (ἐστειλα) Σμυρναϊκή Ήχώ (σου ἔστειλα τὸ ἀριθ. 1600· δ. χ. Φαίδων σ' εὐχαριστεῖ δι' ὅσα γράφεις) Ελένην Α. Μ. (εὐχαριστῶ θερμῶς) Λάτρων τῆς Πατρίδος (ἐστειλα ἐκ νέου· χάριν ποῦ εἶσαι τὸ σὸν «εὔτυχης» ὅταν διαβάζῃς τὰ φυλλάδια μου) Τρελλοτεμπελούλαν (σου τὸ ἔγχρινα εὐχαριστώς, ἀλλὰ μὲ τὴν συμφωνίαν, διτὸ θὰ εἶσαι τεμπελούλα μόνον εἰς τὸ φευδώνυμόν σου!) Βασιλιάσσαν τῶν Ζεύκαιων (τὸ διόρθωσα πατοῦ) Εγγονού Αθώμοδιορος (ἔχει καλῶς;) Άνθιδον τὸ Ελάτιον Αΐδη (0) Λάτρη τῆς Πατρίδος (ἐστειλα ἐκ νέου· χάριν ποῦ εἶσαι τὸ σὸν «εὔτυχης») Ή Καρδύνων Κότινον τῆς Νίκης ἐπὶ κεφαλῆς πρόδρομον σου.

Εστάλη υπὸ τοῦ Δαφνοστεφανωμένου Αρματος 147. Μεταγραμματισμός μετὰ Τονγρίφου.

Βγάλε ο καὶ βάλε η,
Καὶ μετάθεσε τὸν τόνον·
Τῆς Ασίας θὰ χαθῇ
Πιπούμος, καὶ θὰ φανῇ
Εἰς θέσης ἀρχικῶν χρόνων.

Εστάλη υπὸ τοῦ Αροιπρού Σμυρναϊκούς.

148. Γωνία ιδιόρρυθμος.
* + * * * = Κράτος τῆς Εύρωπης.
* + * * = » »
* * + * = » »
* + * * = » »
* + * * * = » »

Καὶ οἱ σταυροὶ ἐπίσης Κράτος τῆς Εύρωπης.

Εστάλη υπὸ τοῦ Φάρου τῆς Μυτιλήνης 149. Συλλαβικὸν Κυβόλεξον.

1. — Κράτος τῆς Εύρωπης.
2. — Αρχ. γύρω τῆς Αφρικῆς.
3. — Γλυκούλαν πτηνόν.

Εστάλη υπὸ τὸ Δοξασμένο Εινοσιένα 150. Αριθμητικὴ διὰ λέξεων.

Θεὰ θαλάσσης—Ημέρα—Πρόβθεις; + Θεὸς πολέου—Μέλος—Φωνῆς + Κακὴ εὐκή—Πρόβθεις—Θεὸς Αἰγύπτιος + Θεὸς Αἰγύπτιος—Θεά—Αντωνυμία.

Αθροισμα υπολοίπων: Μάντις ἀρχιτος.

Εστάλη υπὸ Μενελάου Πετρέλουν 151. Φύρδην—Μύρδην.

Η σλασγὴ ὀπλούς ἐστὶ ροθελὸν ἔγαγη.

Εστάλη υπὸ Γ. Δουβλίδου 152. Συλλαβικὴ Μεσοστιχίς.

Αἱ μεσταῖς συλλαβαῖς τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ἀρχικῶν γνωμικῶν, ἀποτελούμενον ἐν δύο λέξεων:
1, Πτηγηὸν ἀρπακτικὸν· 2, Τὸ εἰσπραττόμενον, ἀνεξαρτήτως κέρδους· 3, Εὐδυμα καὶ μετερινὸν· 4, Λίμνη τῆς Ελλάδος· 5, Αρχαῖα Βασίλεισσα.

Εστάλη υπὸ τοῦ Χρυσοκόμη Απόλλωνος 153. Φωνηγετέλιτον.

νρ-κ-μμνσ-πτν

Εστάλη υπὸ τοῦ Μάρκου Αθηνηλίου

154. Γρῖφος.

~ ~ γειρ ~ ~ οὐ Ν ροῖα.

Εστάλη υπὸ τῆς Θαυμαστρίας τοῦ Βερναρδάκη

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Λαούσεων τοῦ φύλλου 7.

52. Αγιτάνη (ἀν., τι., γόνυ.) — 53. Βέλγος-βέλος.— 54. Κρίσσα-Κρήσσα. — 55. Ο ανεμόμυλος.

66. ΝΑΙ Ι-ME-PA
ΣΗΚΟΣ Α-PA-PAT
ΚΙΜΠΛΟΣ

ΚΟΛΥΒΡΙΟΝ 48. Γραμματόσημα (ΓΡΑΜΜΑ ΤΟ ΣΗΜΑ...) — 59. ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ(ΙΣΩΣ, ΤΟΚΙΟΝ, παΡΑ, Κορήθη, ΕρυθηΣ) — 60. Σημερονέμοι, αζητούντερον καὶ οὐδεποτε τινός. — 61. Πολλὰ μαλλά, λίγα μναλά. (Πολλὰ μα-λίγα—μι-άλλα.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Δηλῶ ὅτι ήλιακα φευδώνυμον. — Λάτρις τῆς Πατρίδος (πρῶτην Ελληνόπολις δ' Αλεξανδρεύς.) (Θ., 167)

Μὲ δάφνας στρώνω τὸν δρόμον σου, «Χι-ακή Δράσις». Εύχομαι ταχέως νὰ ίδωμεν Κότινον τῆς Νίκης ἐπὶ κεφαλῆς πρόδρομον σου.

Ζήτω ή ΧΙΑΚΗ ΔΡΑΣΙΣ.
Γειά σας ΧΙΑΤΟΠΟΥΛΑ.

Φυσιολάτρις. (Θ., 168)

Ανταλλάσσω ταχυδρομικὰ δελτάρια (καλ-λονάς) μετὰ τῶν συνδρομητῶν τῆς «Διαπλάσεων». Διεύθυνσίς μου: Roododactylus Ios, Wady Halfa (Soudan). (Θ., 169)

Εστάλη υπὸ τοῦ Αροιπρού Σμυρναϊκούς.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΟΥ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

Τόμοι 14 (οἱ ἔξις: 4, 5, 6, 7, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἑκατόσ. καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,10

Τόμοι 1 (οἱ 10 ος πληστάκων νὰ έχανται λήπη) φρ. 10.

Τόμοι 8 οἱ ἔξις: 1, 3, 8, 9, 12, 13, 14, 24) πρὸς φρ. 2,50

ΤΕΥΧΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1894-1908)

Τόμοι 5: τῶν ἑτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὡν ἑκατόσ τιμάται:

«Ἄδετος φρ. 3 ταχυδρομικῶς 3,50. Χρυσόδ. φρ. 6 ταχυδρομικ. 6,50.

Τόμοι 7: τῶν ἑτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὡν ἑκατόσ τιμάται:

«Ἄδετος φρ. 7. Χρυσόδετ. φρ. 10.

Τόμοι 3: τῶν ἑτῶν 1906, 1907 καὶ 1908, ὡν ἑκατόσ τιμάται:

«Ἄδετος φρ. 8. Χρυσόδετ. φρ. 10.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον υπὸ τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγχρονα, ἀληθεῖς παρασχόντες τὰς την χρόνον ἡμῖν ἡμένοις.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Εσωτερικοῦ:

Ετησία. . . δρ. 8,—

Εξάμηνος. . . > 4,50

Τεμήνος. . . > 2,50

Δι συνδρομαῖς ἀσχονται τὴν ίην ἑκατόν μηνός.

ΕΚΔΙΑΣΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΟΥ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Περίοδος Β'.—Τόμος 16ος

Ἐν Αθήναις, 14 Μαρτίου 1909

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Εσωτερικοῦ ιαπ. 20. Εξωτερικοῦ φρ. 0,26

Φύλλα προηγουμένων ἑπτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου

τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Οδός Εθνικοῦ άρ. 88, παρὰ τὸ Βασιλικοῦ

* Ετος 31ον.— Αριθ. 15

νάρηθη ὡν μᾶς τὴν πωλήση. Τί λέτε;

Ο κ. Ούαρδ εἶχε δίκαιον.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου τωράντι ἐσκέπτετο η Κυβέρνησίς μας νάποτειραθῆ νὰ ἔλθῃ εἰς συγγένησιν μὲ τὸν ήρωα αὐτὸν τῆς ήμέρας, —